

100 Stemmer i Foreningen); han havde det fra Lommermester Tegner, og han sluttede nu paa egen Haand, at Falbe-Hansen og Lazarus havde været med i denne Aftale. Hr. Tegner erklærer imidlertid under Forhøret, at det Altsammen grunder sig paa Misforstaaelse og Løs Snak, og af den interessante Historie, der figurerer som Kjendsgjerning i Birkedommerens Erklæring, bliver kun tilbage en uopklaret Tvivl om, hvorvidt det er selve Birkedommeren eller hans Politiasistent, der har Vren af at have indsamlet den, og paa hvilket Tidspunkt dette skete. Assistenten forklarer, at han har bragt Birkedommeren den; Birkedommeren selv udsiger i Forhøret, at han har faaet den paa første Haand fra Hr. Tegner, og tilføjer, at Begivenheden fandt Sted „om Morgenen paa Valgdagen“, medens han med samme Bestemthed udsiger i sin ofte omtalte Erklæring, at han fik den ommeldte Underretning „senere“ d. e. efter Valget (Mindretallets Anthyndning af andre Rilder finder intet Tilhold i alt Foreliggende, jfr. ogsaa Politiasistent Holdes Udsagn, Tillægsforhøret S. 17). Det kan gjerne indrømmes Mindretallet, at Sligt hører til de „Smaating“, som ikke ere en detailleret Granskning værd; men naar en Valghandling forceres og Klagemaal reises paa Grundlag af altsens Løs Snak, faae saadanne „Smaating“ deres Betydning som Momenter i en Belysning af den hele Situation.

Flerpartens fornyede Motivering af Indstillingen om Valgets Forfastelse giver Mindretallet (Goos) Anledning til følgende Tilføielse til dets ovenfor givne Begrundelse af den modsatte Indstilling.

Mindretallets Standpunkt er ikke det, at der ingen Feil eller Uregelmæssigheder har fundet Sted ved Valget. Men de Uregelmæssigheder, der ere oplyste, vedkomme ikke Valgledelsen; de ligge udenfor de af to af Valgbestyrelsens Medlemmer fremførte Anker, og de ere enten uvæsentlige eller ere blevne

uffadelige for Valgresultatet. Derfor bør de ikke føre til at forkaste Valget. Af de „væsentligste“ Brud paa Valgloven, som Flerparten nu fremhæver, har Mindretallet ovenfor forklaret, hvorledes det forholder sig med Dragørlisten. At Valglovens § 9 „fuldstændig er tilfidesat“ ved denne, maa benægtes. Reglen er, at Fornavnenes Bogstavfølge er fulgt; paa en Liste, der tæller 297 Navne, er der ialt ca. 20 Afvigelser herfra, hvor der tages Hensyn til Efternavnet. At gjøre denne Ordning til en Feil, der skulde omstøde Valget, skjøndt der mangler al Grund til at antage, at den har voldet nogen- somhelst Banfælgelighed, vilde efter Mindretallets Opfattelse være en aldeles urimelig Strengthed.

Flerparten drager dernæst nu stærkere end før frem den formentlige Tilfidesættelse af Valglovens § 40 med Hensyn til Tilforordning af Listeførere. Mindretallet kan stadig ikke se, at den fulgte Fremgangsmaade skulde være uforenelig med Lovens Ord. Mod Lovens Hensigt vilde den stride, hvis Loven kunde antages at have lagt Vægt paa en særegen Kvalifikation til Hvervet. Men alle Kvalifikationerne udtømmes i dette, at Medhjælperen skal være en „tilstedeværende Bælger“; paa et forudgaaende Udvalg, der kunde sikre en særlig Dygtighed og udelukkede Tilfældigheder, er der ikke tænkt. Det Formaal, Loven tilstræber med Hensyn til Kontrol, kan fyldestgjøres ligesaa vel ved den fulgte Fremgangsmaade som ved den direkte Tilforordning. Det er en Selvfølge, at den, der paatager sig at føre Stemmelisten ifølge Valglisteførerens Opfordring, derved indtræder i et offentligt Pligtforhold og staar under Ansvar efter Valglovens § 92 ligesaa fuldt som den, der direkte tilforordnes til dette Hverv. At der sker Personvekslinger blandt Stemmelisteførerne, kan finde Sted lige godt, hvilken Fremgangsmaade der saa følges ved Tilforordningen. Korrekt maa det imidlertid erkjendes at være ved en saadan Regel, at de forskellige Personer, som efter hverandre have været Medhjælpere ved een Stemmeførelse, alle med-